

El Museu de Montserrat li va dedicar el 2013 un merescut homenatge a l'artista, que va ser el grafista de capçalera de la revista *Serra d'Or* durant molts anys

L'obra *Composició interior*, de Jordi Fornas, a la Finestra Oberta al dipòsit de reserva del MDM

Aquest oli i acrílic sobre fusta, donat pels fills de Fornas, es pot veure cap al final del recorregut de l'exposició permanent durant el mes d'agost

Montserrat, agost de 2018. L'espai Finestra Oberta al dipòsit de reserva del Museu de Montserrat exposa l'obra *Composició interior*, de Jordi Fornas Martínez (Barcelona, 1927-2011). Es tracta d'un oli i acrílic sobre fusta que van donar a Montserrat els fills de l'artista, l'any 2013, i que es pot veure durant el mes d'agost cap al final del recorregut de l'exposició permanent del MDM.

El Museu de Montserrat li va dedicar l'any 2013 un merescut homenatge a aquest artista barceloní, que va ser el grafista de capçalera de la revista *Serra d'Or* durant molts anys. Conegut sobretot com a dissenyador, Jordi Fornas Martínez forma part del grup capdavanter d'artistes i intel·lectuals que van contribuir decisivament a modernitzar la cultura catalana dels anys 60, en el seu cas des d'una estètica pop. L'exposició de Montserrat es va centrar exclusivament en la seva producció pictòrica i escultòrica, molt més desconeguda.

L'estètica de Jordi Fornas traspua l'herència picassiana, influenciada per un postcubisme entès amb més llibertat formal, que el porta a una figuració esquemàtica. A final dels 70 aglutina tendències experimentals diverses, trenca els límits bidimensionals dels quadres i els converteix en objectes escultòrics. En els seus assemblatges proliferen elements arquitectònics i figures femenines en paisatges urbans; hi conflueixen el collage, l'objecte trobat, la fotografia i la pintura.

Des dels seus inicis en la Barcelona de postguerra i fins a la seva mort, Jordi Fornas va ser essencialment un pintor. Entre les dècades dels anys seixanta i setanta va gaudir d'un èxit rellevant com a dissenyador i va ser considerat com a "grafista de la catalanitat", en paraules d'Enric Satué. Això va ser causa que la seva trajectòria pictòrica a ulls del públic passés a un segon terme.

A partir de la seva estada a Eivissa, a principis de la dècada dels cinquanta, l'artista inicia un itinerari que es va desplegant harmoniosament sobretot a mitjans dels anys setanta i que no conclou fins al final de la seva vida. Eivissa va marcar profundament el jove Fornas i constitueix un capítol important que mai no abandonarà en la seva trajectòria artística.

Durant la dècada dels anys seixanta fins arribar a 1975, Fornas es dedica fonamentalment al disseny i gairebé abandona el camp de l'art. Però quan reprèn el camí de la pintura, ara ho fa amb un llenguatge atent a les preocupacions estètiques del moment, tot i que continua fidel al fil conductor que recorre tota la seva producció.